

18. Свѣтаго мѣченика Леонтіа.

На литѣр. отъ Іоанна зачало 52.

Писано, Въ сѣвота на г: недѣла подиръ Пасха, листъ 13.

19. Свѣтаго апостола Іуды брата Господна.

На утрѣнь отъ Іоанна, зачало 67.

Чети, ді-то евангеліе въскресно, на листъ: 215.

На литѣргіа отъ Іоанна, зачало 48.

Рече Господь на ученицы-ты си: Който има мои-ты заповѣди и ги държи, той е цю ма любви; а който ма любви, възлюбенъ ще бѣде отъ отца ми; и азъ ще го възлюбѣхъ, и ще ѣвъ себе си немѣ. Казва мѣ Іуда (не Искаріотскій): Господи, цю е това дѣто ще ѣвишь себе си намъ, а не на свѣтъ-тъ? Отговори Исусъ, и рече мѣ: Който обыва мене, ще упаци мое-то слово; и Отецъ ми ще го възлюби и ще додемъ при него, и ще направимъ жилище у него. Който не любви мене, мои-ты словеса не държи; и слово-то което слышате, не е мое, но на отца който ма е проводилъ.

20. Свѣтаго свѣщенномѣченика Методіа еписк. Патарскаго, и Павла Охридскаго.

21. Свѣтаго мѣченика Івліана Тарсійскаго. На литѣр. отъ Лѣка зач: 106. Писано, Въ вторникъ на в: недѣла подиръ Въздвиженіе, листъ 128.

22. Свѣтаго свѣщенном. Евсевіа епископа Самосатскаго.

23. Свѣтѣхъ мѣченицы Агріппины.

Бтози день празднуемъ и срѣтеніе прѣчистѣхъ Богородицы чѣдотворныхъ Іконы Владимірска,

Сичка-та сѣжба въ Септемвриа на 8 д:

† 24, Рождество честнаго и славнаго про-

рока прѣдтеча и крѣстителя Господна Іоанна.

На утрѣнь, отъ Лѣка зачало 3.

Въ оныя дни, като заче на Елісаветъ жена-та Захаріева, тамше сѣ петь мѣсеца, и дѣмаше. Тѣмъ ми направи Господь въ дни-ты, въ които пригѣдна да отнеме укоръ-тъ ми измеждѣ чловѣцы-ты. Я на Елісаветъ сѣ испзани врѣмѣ-то да роди; и роди сынъ. И чѣхъ сѣсѣди-ти и роднины-ты ѣ, че е възвеличилъ Господь своѣ-та камъ немъ милость, и радѣхъ сѣ съ немъ. И въ осмый день додохъ да обрежѣтъ дѣте-то, и наричахъ го по бащино-то мѣ имѣ, Захаріа. И отговори майка мѣ, и рече: Не, но ще сѣ нарече Іоаннъ. И рѣкохъ ѣ: че никой нѣма въ родъ-тъ ти, който да сѣ нарича съ това имѣ. И кивахъ на баща мѣ, какъ въ искалъ той да го нарече. И (той) поиска дѣсница, и написа тыа дѣмѣ: Іоаннъ е имѣ-то мѣ. и почѣдохъ сѣ сички. И тоа часъ сѣ отворихъ уста-та мѣ и азъкъ-тъ мѣ; и говораше и благославаше Бога. И на падна страхъ на сички-ты имъ сѣсѣды, и по сичка-та планинска страна на Іудеѣ приказваше сѣ за сичко това. И сички които чѣхъ, тѣрихъ тѣсва на сѣрдце-тоси и дѣмѣхъ; какво ли ще бѣде това отроче? и рѣка-та Господна вѣше съ него. И неговый отецъ Захарій испзани сѣ дѣхомъ свѣтимъ; и пророкъва и рече: Благословенъ Господь Богъ израилевъ, за цюто посѣти и направи избавленіе на свойа народъ. И ты отроче про-

рокъ